

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையபிள்ளை

Le Rédacteur
S.CANDIAH PILLAI

ஒரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, தாது வுல ஆனி மீ ருட (18-6-36)

No.27

சுந்தரர் தேவாரம்.

ஏத நன்னில மீரறு வேலி யேயர்கோ னுற்ற வ்ரும்பிணி தவிர்த்துக்
கோ த னங்களின் பால்கறந் தாட்டக் கோல வெண்மணற் சிவன் றன்மேற் சென்ற
தாதை தாளற எறிந்ததண் டிக்குன் சடைமிசைமல ரருள்செயக் கண்டு
பூத வாளிநின் பொன்னடி யடைந்தேன் பூம்போ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே.

நற்றமிழ் வல்ல ஞான சம்பந்தன் நாவினுக் கரையன் நாளைப்போவானுங்
கற்ற சூதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி கண்ணப்பன் கணம்புல்ல னென்றிவர்கள்
குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங்கொள்கை கண்டுநின் குரைகழல டைந்
[தேன்
பொற்றி ரள்மணிக் கமலங்கள் மலரும் பொய்கை சூழ்திருப் புன்கூ ருளானே.

புத்தக மதிப்புரை.

ஈழகேசரி

தாது ஆண்டு மடல்.

யாழ்ப்பாணச் சன்னாகத்தில் இருந்து வெளிவரும் “ஈழகேசரி” என்னும் செந்தமிழ் வார வெளியீட்டின் அதிபரும் ஆசிரியருமாகிய திருவாளர் நா. பொன்னைய பிள்ளையவர்களால் வெளியிடப் பட்டதும், தெய்விகச் சைவ மணமும் செந்தமிழ் நறுமணமும் தேசியச் செழுமணமும் கஞற்றி மிளிரும் கட்டுரைகளும், பாக்களும், படங்களும் அமைந்த 136 பக்கங்களை உடையதுமாகிய தாது ஆண்டு மடல் எமது பார்வைக்கு வரப் பெற்றுப் படித்து மகிழ் மீக்கூர்ந்தனம். முகப்பில் காணப்படும் தில்லை நடராஜப் பெருமான் திருவுருவ ஓவியமும் உள்ளே காணப்படும் செந்தமிழ்ப் பொதியத் தெய்வ முநிவரன் சிலை யுருவப்படமும், திருக்கேதீச்சுர திருக்கோணேச்சுர சிவாலயப் படங்களும் சைவ மணத்துடன் திகழ்கின்றன. ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸர். விவேகானந்த சுவாமிகள், பெளத்த குரவனாகிய மிகுந்தன், மாட்சி தங்கிய எட்டாவது எட்டுவெட் அரசர் பெருமான், இலங்கை அரசாங்க சபைத் தலைவர் வை. துரைசாமி, குமாரசாமிப் புலவர், ந. ச. பொன்னம்பலப் பிள்ளை, செந்திநாத போகிகள், பாரதியார், சேர். பொன். இராமநாதர் இராச நாயக முதலியார், ஜவஹர்லால்நேரு, சுபாஸ் சந்திர வசு முதலிய பெரியார் உருவப் படங்கள் கடவுட் பத்தி, படிப்பு, அதிகாரம் சமயாபிமானம், தேசாபிமானம் என்பனவற்றால் உளதாகும் உந்த நில்லக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாகி இலங்குகின்றன.

எமது “வித்தக” நிருப நேயரும் பண்டித மணியுமாகிய ப்ரம ஸ்ரீ கணேசையர் அவர்களால் எழுதப்பட்டு முதற்கண் விளங்கும் “ஐந்திணை ஆராய்ச்சி” என்பது முதற் பொருளுக்கும் உரிப் பொருளுக்கும் உள்ள ஒற்

றுமை நயத்தைச் சிறந்த இலக்கியப் பிரமாணங்களோடு நன்று தெரி. கின்றது.

இராசநாயகமுதலியார் அவர்களால் எழுதப்பட்ட “நாகர் வரலாறு” என்னும் நீண்ட கட்டுரையானது ஆராய்ச்சித்திறன் விளங்க அமைந்து புதுமை திகழும் பல உண்மைகளைக் கூறுவதோடு, குண்டலி சத்தியின் பண்பை இயைபு பற்றி எடுத்து விளக்கு முகத்தால் உடலும் உயிரும் அமலமடைந்து ஒழிவற ஒன்றி அடையப் படுவதே உண்மைச் சைவ முத்தி என்பதனை நன்று வலியுறுத்துகின்றது.

“ஆதி மருதி” “கவிஞனே சிறந்த ஓவியன்” “மா முலனார்,” தமிழ் நாடு விழைவுறா உந்தகை சால் மெல்லியல் முதலிய மற்றைய கட்டுரைகளும் நடையில் ஆராய்ச்சித் திறன் விளங்க அமைந்து வாசகர்களுக்கு மிக்க மகிழ்வை ஊட்டுந் தரத்தன ஆகின்றன.

“நாமகள் தசாங்கம் “அருள் வேட்டல்” “மூக்கண்ணருளிமக்கண் மொழி மாண்பு” முதலிய பத்திய ரூபமான பொருளுரைகளும், வாழ்த்துப் பாக்களும், “சிறுவர் பகுதி” என்னும் மகுடம் அமைந்த பாக்களும் சிறந்த நடையில் அமைந்து படிப்போர்க்கு உவகை அளிக்கின்றன. இத்தகைய மாண்பு வாய்ந்த ஆண்டு மடல், தற்காலத் தமிழ் மக்கட்குப் பல்லாற்றினும் மிக்க பயன் அளிக்கும் என்பது மிகையன்று.

மிக்க உழப்போடு அரிய வேலைப் பாடு திகழ இதனை வெளிப் படுத்திய தேசத் தொண்டராகிய “ஈழகேசரி” ஆசிரியர் அவர்கள் படிப்புத் திறனும் பரோபகாரப் பண்பும் பாராட்டற் பாலனவே ஆம். மேலும் இவ் ஆசிரியர் ஆண்டு தோறும் இது போன்ற மடல்களை வெளிப் படுத்தித் தேச நலத்தைபும் பாஷை நலத்தையும் பெருக்க மடையச் செய்யும்படி எல்

லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் பிரிவானாக.

இம் மடல், சிலோன் சன்னாகம் “தனலட்சுமி” புத்தக சாலையிற் பெற்றப் பாலது, இதன் விலை சதம் 50 தான். (அணு 8) ஒரு பிரதி எமது பார்வைக்கு அனுப்பிய ஆசிரியர் அவர்களுக்கு எமது வந்தனம் உரியதாகுக.

(ப—ர்)

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS. AS.
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karma-yogin	... 1 10
Essays on the Gita	
First Series	... 5 0
Second Series	... 7 8
Isha Upanishad	... 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
War and Self - Determination	... 2 0
The Renaissance in India	... 1 12
The National Value of Art	... 0 8
Uttarapara Speech	... 0 4
Kalidasa	... 1 0
Yogic Sadhan	... 1 0
The Yoga and its object	... 0 12
The Mother	... 1 0
The Riddle of this World	... 2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	... 0 10
Songs to Myrtilla	... 1 4
Baji Prabhu	... 0 10
Sx Poems of Sri Aurobindo	... 1 4
Lights on Yoga	... 1 4

NANDHI PUBLISHING HOUSE PONDICHERRY.

உள்நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தாரூபா 4.

ஆசிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ—FRATERNITÉ

VITTAGAM

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது.

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம்:—
அம்பலத்தாடு ஐயர் ஈடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, தாது வரு ஆனி மீ ௩௨ (18—6—36)

NO. 27.

சுத்த சாதகம்.

முத்தியிற்சிவமுமுயிரண்டாகின்
முத்திசாயுச்சியமின்றும்

முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின்
முத்தியேபெற்றவனின்றும்

முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின்
மொழியும், றவையுண்டாமதனன்

முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோக
மொழியுந்தாதான்மியங்குறையே.

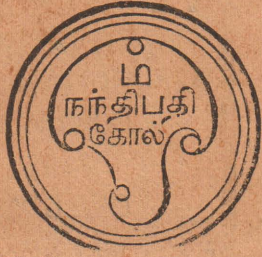
சச்சிதானந்ததற்பரசிவமே
தனதுதன்னிலையிலேநிற்க

அச்சிதானந்தலிலையினாலே
யநேகமாய்ச்சராசரமாகிச்

சச்சிதானந்தமேயுடல்பொறிகடகு
கரணங்களாய்க்கொண்டே

அச்சிதானந்தலிலையினடித்து
மடைந்திதும்பண்டையபடியே.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதிய
குாலமுண் டாகவே நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருள்வந்து முந்தும்னே.
[நீர்வாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

தாது வரு ஆனி மீ ௩௨

கண்ணறுத்தல்.

வா ய்மையைக் கைக்
கொண்டு ஒழு
குதலால் மெய்
யைக் கண்டு பொய்ம்மை நீங்கி
மெய்யராய்,

தன்னிலை முன்னிலை என்னும்
துவந்துவர்கள் தூய்மை அடைந்து
துனிதப் பிராந்தி யாகிய பேத பாவனை
அற்று,

அத் தன்னிலை முன்னிலைகள்
இரண்டும் ஒன்று படுதலால் சமரச
நிலை என்னும் அத்துவித நிலை சித்தி
க்கப் பெற்று,

மாற்றிப் பிறந்து சாதல் என்னும்
வாயிலைக் கடந்து நித்தியத்தவம்
பெற்ற தத்துவப் பெரியாராகிய எமது
இடைக்காடர் பெருமான் அருளிய
மூவடி முப்பது என்னும் அரிய
பெரிய தமிழ் வேதத்தில்,

அற்க் கூறு என்னும் மூன்றாவது
அத்தியாயத்தில் இரண்டாம் சூக்த
மகுடமாகி மிளிர்வது “கண்ண
றுத்தல்” என்பது.

இதற்கு முந்திய சூக்த மகுடாகிய
“துறவற விழிவு” என்பதன் பண்பும்
பயனும் “வித்தகம்” தொகுதி 3 இல்.
26இல் ஷே சூக்தம் துதலியவாறு
ஒரு சிறிது விளக்கிக் கூறப் பட்டன.

நெருப் பாற்றில் மயிர்ப் பாலம்
இட்டு அப் பாலத்தின் வழியாக அந்
நெருப் பாற்றைக் கடத்தற்கண் எத்
துணைப் பேராபத்து உளதோ அத்
துணைப் பேராபத்தும் அரி பிரமாதிய
ராலும் போற்றப் படுதற் குரிய அத்
துணை மகத்துவமும் அமைந்த அரு
நெறியாய்,

தினை யளவு தவறினும் பனை யளவு
ஆழத்திக் கீழ் நிறையிற் புகச் செய்யும்
நீர்மை யுடையதுமாகிய கனவொழுக்
கத்தால் ஆய கந்தருவ வழக்கம்
என்னும் பெரு நிறையுடைய பயில்
வால்,

உடலுயிர் தூய்மை யடைந்து
ஒழிவற ஒன்றி அளப்பில் ஆற்ற
லுடைய தம்பதிகள் எனத் திகழும்
எனவும்,

இப் பெற்றி கண்ட அசிலப் பாம
ரர்கள் திகைத்து மலைத்து உவப் படை
வார்கள் எனவும்,

அத் தம்பதிகள் துறவறம் என்னும்
ஆழியில் இழிந்து உடம்பைத் துறந்து
— தூந்து அமலமடையச் செய்து
மாற்றிப் பிறத்தற்கு முயலுவார்கள்
எனவும்,

ஆதலால் இவ் அரிய பெரிய நிலைமை
கைகூடுதற் குரிய இன்றி யமையாச்
சாதனமாகிய நிறை முறையான கள
வொழுக்கப் பயில்வை வாய்மையான
புருஷார்த்தங்களை விழைந்தோர்—வீடு

பேற்றை விழைந்தோர் — விழைவோர்
கைக்கொண்டார்கள் — கைக்கொள்
வார்கள் (கைக்கொள்ள வேண்டும்)
எனவும் “துறவற விழிவு” என்னும்
மேலைச் சூக்தத்தால் அறுதி யிடப்
பட்டன ஆகும்.

மேல் “கண்ணறுத்தல்” என்னும்
இச் சூக்தத்தால், மேலைச் சூக்தத்திற்
கூறிய உலகம் திகைத்து மலைத்து
உவப்படைதற் குரிய நிலைமை (“பைந்
நில மலைவாய் வயங்கலின்”) இன்னது
எனச் சுருங்கக் கூறி விளங்க வைக்
கின்றார் புலவர்.

ஆதலால் இச் சூக்தப் பொருள்
சுண்டு ஒரு சிறிது விளக்கமுற உரை
க்கப் படுகின்றது,

உலகத்திலே படிப்பு செல்வம் அதி
காரம் முதலியவற்றால் எத்துணை
வல்லபம் படைத்தவரே ஆயினும்,

இப் பூவுலகை கோலோச்சி ஆளும்
ஏகசக்கராதி பதியே ஆயினும்,

சீவ முயற்சியால் கண்டு பிடிக்கப்
படும் சரியை கிரியைகள் யோக சமா
திகள் முதலிய நடை நொடிகளில்
வல்லவரே ஆயினும்,

உலக மாக்கள் பிரபை அடைதற்
குரிய எத்துணை மருட் சித்துக்களை
ஆடுபவரே ஆயினும்,

சாதலுக் குரிய கண்ணை — வாயிலை
அறுத்து அல்தாவது சாதலைத் தவிர்
த்து—தகர்த்து—மரணத்தைக்கடந்து
உய்தி யடைவது என்றால் — நித்தியத்
தவம் பெறுவது என்றால் அது முற்
றாக முடியாத காரியமே ஆகும்.

இவரெல்லாம் பூர்வ சென்மங்களில்
உருற்றிய சிற்சில புண்ணிய விசேடங்
களால் — விதியின் பயனாக அவ்
விதிவசப் பட்டு அதன் பயனை அதுப
விப்பவரே யன்றி,

அவ் விதிவழி நின்று சிற்சில. நடை
நொடிகளைத் தற்சுதந்தரத்தால் கை
யாள்பவரே யன்றி,

அவ் விதியை வெல்லுதற் குரிய
உபாயங்களைக் கண்டு அதனை வென்று

— மரணத்தைக் கடந்து உய்தியடைய முடியாது, அவ் வினை அதுபவ முடிவின் கண்,

“வினைப்போகமே உறுதேகங்கண்டாய்
[வினைதானொழிந்தால்
தினைப் போதளவுநில்லாது.....”

எனப் பட்டினத்தடிகள் பணித் தருளியவாறு தமது பிரார்த்த தது வாகிய அசுத்த யாக்கை பிணமாகி விழச் சாதலடைபவரே ஆவர்; பிறவி நெறி காண்பவரே ஆவர்.

இது பற்றியே,

பட்டினத்தடிகள் பாடல்.

முடிசாரீர்தமன்னா மழ்வுமுள்ளோரும்
[முடிவிலோரு
பிடிசாம்பராய்வேந்து மண்ணாவதுங்கண்டு
[பின்னும்நீதப்
படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற்
[பொன்னினம்பலவர்
அடிசார்ந்துநாமுய்ய வேண்டிமென்றே
[அறிவாரில்லையே.

(ஊ திருத்தில்லை செ. 7)

என அருளிச் செய்தனர்.

இதனால் உடலை விட்டு உயிர் பிரிதலாகிய சாதல் பொல்லாது என்பதும், - நித்தியத்துவ நெறியல்ல வென்பதும்,

“உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள்” ஆகிய பொன்னின் அம்பலவர் திருவடிகண்டு அதனைப் பற்றுதலே உய்யும் நெறி என்பதும்,

அவ் அடியைப் பற்றினவர் உடல் பிண வியலடைய இறந்து பிறவி வலைப் படுதலாகிய படி சார்ந்த வாழ்வை அடைய மாட்டார் என்பதும் நன்று லீயுறுத்தப் பட்டமை கண்டு கொள்க.

கந்தருவ வழக்கமாகிய களவொழுக்கப் பயில்வு என்னும் சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் சிற்றின்ப நுகர்ச்சி என்னும் சிறு வாழ்வினால் — நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களால்,

உடலுயிர் அசுத்தம் நீங்கி அமல மடைதலால் உளதாகும் காதலால்— கந்தழியால் அமல சாதங்கள் ஆக்க முற்று உடலகத்து உறையப் பெறுதலே எம் பெருயான் திருவடியைப் பற்றுதலாகும்—பொன்னின் அம்பலவர் அடி சார்தலாகும்.

இப் பெற்றி கைகூடப் பெற்றவர் தமது உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்றப் பெற்றவர் ஆதலால்,

இவரே சாதல் என்னும் வாயிலை அறுத்து—நீக்கி—சாதலைத் தவிர்த்து — பிணி மூப்புச் சார்க்காடுகள் நீங்கி நித்தியத்துவம் பெறுபவராவர்.

இவர் உடலை விட்டு உயிர்—சீவன்— சீவனாகிய சிவம் பிரியமாட்டாது.

இவ் அரிய பெரிய வேத உண்மையையே பின் வரும் திருவாக்கால் உணர்த்தி யருளியது எமது மணி வாசக சிவம் எனவும் அறிதற் பாற்று.

திருவாசகம்.

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணிய முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து

கடைபடா வண்ணங் காத்தெனையாண்ட கடவுளே கருணைமா கடலே இடைவிடா துண்ணைச் சிக்கெனப் பிடித் [தேன்

எங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ஊ பிடித்தபத்து செ. 2)

[விடை — இடப தேகம் — விமல யாக்கை. உயிர் உயிராகிய சீவன் சீவனாகிய சிவம் விமல யாக்கையாகிய பொன் தேகத்தில்—இடப தேகத்தில் ஒழிவற ஒன்றி விளக்கம் பெற்று நின்றால் “விடை விடாது உகந்த விண்ணவர் கோ” என்று கூறப் பட்டது. மெய்ப் பொருள் — வாய்மையான பொருள் — மெய்யின் கண் உள்ள பொருள் — மெய்யாகிய பொருள் — நறுமலர் எழுதரு நாற்றம் போல், உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள்.

ருள் — நறுமலர் எழுதரு நாற்றம் போல், உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள்.

குரம்பையில் கிடந்து அற மூத்து மண்ணாய்க் கடை படா வண்ணம் என இயையும்.

மண்ணாய்க் கடை படுதல் — சரீரம் பிணமாய் மண்ணாதலால் சும்பிக்கே ஆளாதல். முழுப்புழுக் குரம்பை — “புழுக்கனுடை புன் குரம்பை” ஆகிய அசுத்த சரீரம். “காத்தல்” என்பது உடலுயிரை மாற்றமடையச் செய்த மையை உணர்த்தி நின்றது. “சிக்கெனப் பிடித்தல்” என்பது நாதம் என்னும் அமல ஒலி விர்தினோடு இயைந்து — விர்தில் உறைந்து அவ் விர்தினோடு தனது உற்பத்தித் தானமாகிய பிரதிவியில் — உடலில் உறையப் பெற்றமையை உணர்த்தி நின்றது.

அமல நாதமே—வேதமே — அமல ஒலியே சிவம் என்பது சுருதி.

“ஓசையும்சுன்உணரவல்லார்க்கே”

என்பது திருமந்திரம்.

அமலஒலி அமல ஒளி அமல நிறை சிவம் என்பன ஒன்றே ஆம்.

இவ்வாறு விர்து—விர்து நாதம்— ஒலி—சிவம் இடைவிடாது—ஒழிவற ஒன்றியமையால்—சிக்கெனப் பிடித்த மையால் யாக்கை—உடலுயிர் அல்லல் அகன்று—பிணி மூப்புச் சார்க்காடுகள் நீங்கி அமல மடைந்து அருள் வடிவாய் நித்தியத்துவம் பெறுதல் சத்தியமே என்னும் துணிபு தோன்ற

“எங்கெழுந் தருளுவ தினியே”

என்று அருளிச் செய்வாராயினர்.

“பொச்சாப்பு” என்னும் சேரி மொழியால் புலகை வைக்கப் பட்ட— இலக்கணம் காட்டிக் குறிக்கப் பட்ட இணை விழைச்சு என்னும் நிறை முறையான மகத்தான பயில்வால் “துக்கம்” என்னும் அரிய பெரிய தடத்தை அடைந்து ஆசைகள் பூர்த்தியடையப் பெற்று வேண்டிய முன்னிலைகளை எல்லாம் வேண்டியவாறு நிறை கண்டு

பஞ்சீகரணித்து உடம்பைத் துரத்த
லாகிய — துறத்தலாகிய அமல
மாக்குத லாகிய துறவறம் என்னும்
ஆழியில் இழிந்த மெய்யடியானது
யாக்கையே — உடலுயிரே சாதல்
என்னும் வாயிலை அறுத்து—கடந்து—
நீங்கி நித்தியத்துவம் பெறும் என்னும்
உண்மையையே இச் சூக்தத்தால்
கூறுகின்றார் புலவர்.

மூவடி முப்பது.

அறக்கூறு. 3.

கண்ணறுத்தல்—சூத்தம், 2.

போவாய் பொங்காய் பொருளுறை யுழியா
வாய்மையின் வித்தா நம்பகச் செவிலியா
ஞேய முறுத்தலிற் கண்ணறை நீரதே.

என்பது சூத்தம்.

துறவறம் என்னும் ஆழியில் இழிந்த
உடலுயிர் என்னும் தம்பதிகள் உல
வாக்கிழி என விளங்கி வாய்மையே
வடிவாய் அமலமடைந்து சாதலைத்
தவிர்த்து நித்தியத்துவம் பெறுதலே
உலகப் பாமரர் கண்டு திகைத்து
மலைத்து உவகை யடைதற் குரிய
நிலைமை ஆகும் என்பதனை உணர்த்து
தல் துதலிற்று இச் சூக்தம் என்க.

ஒருபாற் கோடாது பகை நண்பு
நொதுமல் என்னும் யார் மாட்டும்
ஒத்த பண்புடன் ஒழுக்குவதே கண்
ணறை எனவும்,

அதுவே பொருள் என்னும் செல்வம்
அழியும் நெறி மிகாது அது நிலைத்தற்
குரிய இடம் எனவும்,

வாய்மைக்கு அடிப்படை எனவும்,

உலகோர் அகத்து நம்பிக்கையை
வளரச் செய்து அன்பை நிலைக்கச்
செய்வது எனவும்,

எம்போலிய உலகியலுக்கு ஒப்பிய
படிப்பாளிகள் அவ் உலகியலுக்கு ஒப்
பியவாறு பொருள் காணும் படியும்,

உண்மையை நாடும் ஆற்றலுடை
யார் குருவருளால் அதனை உணர்ந்து
உய்தி யடையும் படியும் அமைக்கப்
பட்டது இச் சூக்தம் என அறிக.

இனி, இதன் உண்மைப் பொருள்
தான் யாதோ? எனின், சிறிது கூறு
தும் :—

1

போவாய் பொங்காய் பொருள் உறை
[உழியா]

2

வாய்மையின் வித்தா

3

நம்பகச் செவிலியா ஞேய முறுத்தலில்
கண்ணறை நீரதே

அ

ஆசைப் பேறு அடிப்படையாகப்
பெற்ற மகத்தான தடத்தை அடை
ந்து வேண்டிய முன்னிலைப் பொருள்
களை யெல்லாம் வேண்டியவாறு நிறை
கண்டு உண்டு உடலைத் துரத்தலாகிய
—துறத்தலாகிய துறவறம் என்னும்
ஆழியில் இழிந்த மெய்யடியானது
விமல யாக்கையானது (உடலுயிர்)
எடுக்க எடுக்கக் குறையாத பூரணப்
பெட்போடு இருக்கும் உலவாக்கிழி
என்னும் இடமாய்,

ஆ

சத்திய சொரூபமாகிய இறைவன்
வடிவிற்கு வித்தாய்,

இ

நிழற் சாயை அற்ற கண்ணை
போன்ற சீர்பந்த பாஷாண இயலு
டைய ஓ வடிவத்தை ஆக்கமுறச் செய்
யும் செவிவித் தாயாய்

சாதல் என்னும் வாயிலை அறுக்கும்
நீர்மைத்தாகி அமையும் என்பது.

இவ் உண்மைப் பொருள் மேல்
சிறிது விளக்கமுற உறைக்கப்படும்.

“போவாய் பொங்காய் பொருள்
உறை உழியா”

மாயா போகப் பொருள்களாகிய
இவ் வுலகப் பொருள்களும் — இவ்

வுலக முழுவதும் உடலுயிர் என
விளங்கும் தம்பதிகளுக்கு அடிமை
யானதால்—மித்துருவத்தால் அடிமை
யானதால்,

தன்னிலை மன்னிலை என்னும் துளி
தப் பிரார்த்தியால் அலைப்புண்டு
கிடந்த நிலைமை மாற்ற மடைந்து அவ்
இரண்டும் ஒன்றி பட்டதால்—இரண்
டெனவும் ஒன்றெனவும் கூற இடந்த
ராது சமரச நிலை உறுதி பெற்றதால்—
அத்துவிதநிலை சித்திக்கப் பெற்றதால்,

எதை விரும்பினும் விரும்பியவாறு
கண்டு உண்டு உய்யும் பெற்றி கை
கூடப் பெற்றமையால்,

எவ்வளவு எடுப்பினும் எடுத்த
அளவு குறையாது எஞ்ஞான்றும்
நிறைந்து பூரணப் பட்டிருக்கும்
மகத்தான நிலைமையுடைய இடமாய்
விளங்கும் அவ் உடலுயிர் என அறி
தற் பாற்று.

இத் தடம் தான் புகலிடம் எனப்
படுவது. இங்கே தான் பொன்னெ
டும் சுன்றம் உண்டு. எம் பெருமான்
பூரண கிருபை வழங்கும் இடம் இது
வே. இது தான் அமல முதற் படி;
முத்தி வாயில்.

இத்தகைய புகலிடத்தை அடை
யாது விமல தேகமாகிய ரக்ஷக தே
கத்தைப் பெறுது அகலிடத்தே
நின்று அகலிடமாகிய மருளுடம்பில்
இருந்து அப்பனே! அரசே! எனக்
கூவி நீலிக் கண்ணீர் வடித்தலால்
எம் பெருமான் அருளைப் பெறுதல்
—கோரியன கை கூடப் பெறுதல்
முடியாத காரியமே. இது பற்றியே,

திருவாசகம்.

“.....
அருளார்பெறுவார் அகலிடத்தே அந்தோ!
[அந்தோ! அந்தோவே!]”

என இரங்கி யருளியது மாணிக்கம்
என அறிக.

வீடு பேற்றை விழைவோர் யாவ
ரும் இப் படியை அடைந்தே ஆக
வேண்டும். இப் படியை அடைந்து
சகல போகங்களையும் தனக்குச் சாதற்

திர மாக்கி அவற்றை நிறை கண்டு உண்டு விமல அவர்வினையுட விண்டு மேற்படியை அடையவேண்டும்.

இது பற்றியே,

“வாய்மையின் வித்தா”

என்று கூறப்பட்டது.

விர்துவே ரஸம். ரஸமே பிரமம். அதுவே வாய்மை-உண்மை-சத்தியம் — சிவம்.

இது பற்றியே,

திருமந்திரம்.

விர்துவ நாதமு மேவக் கணன்மூல வந்த வணன்மயிர்க் காறேறு மன்னிடச் சிந்தனை மறந்தி சிவமக் பாகவே விர்துவ மாளுமைய்க் காயத்தில வித்திலே.

எனவும்,

விர்துவ நாதமும் வினைய வினந்தது வந்தவிப்பல்லயிர் மன்னுயி ருக்கெலாம் அந்தமு மாதியு மாமந்தி ரங்கனும் விர்து அடங்க வினையுந் சிவோகமே.

(ஐ 7-ம் தந். விர்து ஜயம்-போக சர வோட்டம் மந். 27, 33)

எனவும் அருளிச் செய்வா ராயினர் அண்ணல் திருமுலர் என அறிக.

இவ் விர்துவே உரிய சாதகங்களாகிய அருந்தல் பொருந்தல்களால் — நிறை முறையான சிற்றின்ப துகர்ச்சியால் “ஓஜம்” என மாற்ற மடைந்து உடலில் உறைந்து ஞான சத்தி வடிவமாய் ஆக்க முறுகின்றது. (ஓ+ஜம் — பிரணவ வடிவத்தின் பிறப்பிடம்.) விர்துவே கடவுள் வடிவம் என்ப. உடலில் கடையாயும் உள்ளாயும் விளங்குவது இதுவே. இதுவே வாய்மை யாகின்றது; சத்திய மாகின்றது.

வாய்மை என்பதே வேதம்; வேதம் எனும் நாதம்; நாதம் எனும் சொல்.

பரிபாடல்.

“சொல்லினுவாய்மைநீ”
(ஐ 3ம் பாடல் அடி. 64)

என்றனர் பெரியார். சொல்லே கடவுள் வடிவம் என்பது சுருதி.

அப்பர் தேவாரம்.

“சொல்லும் பொருளெலா. மாணர் தாமே”

எனவும்,

“சொல்லோடு பொருளனைத்து மாணன் [தன்னை

எனவும்,

“ஓசை ஒலியெலா மாணய் நீயே”

எனவும் அருளிச் செய்தார் அப்பர்.

“சொல்லே கடவுட்கு உரு” என்பது சயிமினியால் செய்யப்பட்ட வைதிக நூற்றுணிபு “(பூருவமீமார்சை”) என்றனர் பரிபாடல் உரை யாகிரியர்.

சொல்லாகிய நாதம் நாதம் எனும் பாதம் பாதம் எனும் கால் கால் எனும் வாயு வடிவா யுள்ளவன் — வாயு என்னும் உணர்ச்சி வடிவா யுள்ளவன் — நாதம் தரித்த பாதம் உடையவன் நாதன் எனப் படுவன்.

இவ்வே ஏகமாய் அம்பரத்தில் ஒலிக்கும் நாதன் — ஏக அம்பர நாதன் என்க.

சொல் வடிவமா யுள்ளவர் கடவுள் என்பதன் பொருள் இதுவே என்க.

இது பற்றியே,

திருமந்திரம்.

“ஓசையும் ஈசன் உணரவல்லாரிங்கே”

என அண்ணல் திருமுலரும்,

சுந்தரர் தேவாரம்.

“நாதனைநாதமிருத்து ஓசையதானவனை”

என வன் றெண்டப் பெருமானும் கூறி அருளிச் செய்வார் ஆயினர் என அறிக.

வாய்மையே — சத்தியமே கடவுள் வடிவம் என்பதனைப் பின் வரும் பிரபல சுருதிகளும் நன்று வலியுறுத்துகின்றன.

திருவாசகம்.

“.....
உய்யவென் உள்ளத்துள் ஒக்காரமாய் நின்ற

முதற் படியாகிய இதனை அடைவதே மிகமிகக் கடினம் என்ப. இப்படிபை யடைந்தவனுக்கு யாது குறையும் இல்லை. இவ்வே ஆதிபைக் கண்டவன் — குபேரன் — அரனது தோழன். இவ்வே இந்திரன் — போக முத்தன்.

பஞ்ச தருக்களாகிய காமதேனு, கற்பக விருட்சம், சங்க ரிதி. பதும ரிதி சிந்தாமணி என்பனவற்றை உடையவன் இவ்வே. விமலம் அடைந்த — கற்பு அகம் சித்திக்கப் பெற்ற இவன் உடலமே — பஞ்ச தருக்களாகி அமையும்.

இது பற்றியே இவன் யாக்கை (உடலுயிர்)

“போவாய்பொங்காப் பொருள் உறை [உழியா”

என்று கூறப்பட்டது.

போவாய் — போகும் வழி — செல்வாகும் வழி — குறையும் வழி. போங்குதல் — மிகுதல். உழி — இடம்.

“வாய்மையின் வித்தா”

விர்து என்னும் வித்தில் உதிப்பது நாதம். விர்துவே வித்து. அதன் இயக்கமே நாதம். விர்து எனும் வித்தானது தனியே ஒலித்துக் கொண்டு — இயக்கிக் கொண்டு அணு அணுவாகப் பிடுகிவியில் — தனது உற்பத்தித் தானமாகிய பிடுகிவியில் பிடுகிவி என்னும் தூல தத்துவத்தில் உறைந்து உறைந்து, அவ் விர்து எனும் வித்தே தன் வியாபக நிறை குறுகி — சிதறல் தகர்ந்து வாய்மையானது — நித்தியத்துவம் பெற்றது என்க. வாய்மையும் அதன் வித்தும் ஒன்றேயாம்.

வித்து என்னும் விர்தின் இயக்கமே ஒலி என்னும் நாதமாகும். ஆதலால் விர்து நாதம் என்று இரண்டெனக் கூறப் படினும் இரண்டும் ஒன்றே ஆம்.

விர்து உடலுயிரில் உறைந்து நின்றால் வித்து என அமைந்தது இவ் உடலுயிர் — யாக்கை என்க.

மெய்யா”
(ஷை சிவபுராணம்.)

“.....மலர்கொள் தாளிணை.....
வேறி லாப்பதப்பரிசு பெற்ற நின்
மெய்மை யன்பருன் மெய்மை மேவி
[ஓர்.”
(ஷை திருச் சதகம்; ஆனந்தாதீதம் செ.91)

“பொய்யவ னேனைப் பொருளென ஆண்
டொன்றுபொத்திக்கொண்ட
.....மெய்யவனே”
“...மெய்மையார்விழுங்கும்அருளே...”
(ஷை நீத்தல் விண்ணப்பம் செ.7,(17)

தைத்திரியம் (2.1)

“ஸத்யம் ஜ்ஞானம் அநந்தம் ப்ரஹ்ம”

[சத்தியம் ஞானம் அநந்தம் பிரமம்]

மஹா நாராயணே பநிஷத்.

இறதம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம புருஷம்
[கிருஷ்ண பிங்களம்
ஊர்த்வ ரேதம் விருபாக்ஷம் விச்வ ரூபாய
[வை நமோ நம ||

(ஷை 12. 1.)

இருதமும் (ஒளிமயமானவர்) சத்
திய வடிவீனரும், பரப்பிரமமும், புரு
ஷரும், கிருஷ்ண பிங்களரும், மேல
நோக்குடைய விந்து வடிவீனரும், விரு
பாக்ஷரும் (ஞான நேத்திரமுடையவர்)
விச்வ ரூபருமாய் உள்ளவருக்கு நமஸ்காரம்!
நமஸ்காரம்!

விந்தே — விந்து அமல மடைந்து
உறையப் பெற்ற யாக்கையே — மெய்யே
— உடலுயிரே நித்தியத்துவம் பெற்று
வாய்மை யாகின்றது — மெய்யாகின்
றது—சத்தியமாகின்றது — சிவமாகின்
றது சிவாங்க மாகின்றது என அறிக.

சுத்த சாதகம்.

.....மேவுயிவ்உடல்இங்குத்தானே
மேலொருசிவத்தின்வடிவதாம் அருளாய்
[வெளியதாய்உலகுகண்டிடவே”

எனவும்,

தெருள்வடிவானசத்தியாய்முன்போல்திக
[மும்என்று “அசி” உரைத்திடமே”

எனவும்,

“அருள்வடிவதுவும்சிவாங்கிசனும்மாய்
[அமர்ந்துநின்றிரென்றபடியே”

எனவும் பெரியநாயகி அருளால்
சாம வே த த்து “அசி” பதப்
பொருளை உரைக்க எழுந்த சுத்த சாத
கம் கூறியமையாலும் யாக்கை — உட
லுயிர் வாய்மையின் வித்தாதல் — சத்
தியமாதல் — மெய் ஆதல் — சிவ வடிவ
மாதல் — சிவாங்கமாகித் திகழ்தல்
வேத உண்மையே என்பது வெ
ள்ளிடை மலைபோல விளங்கி நிற்பல்
கண்டு கொள்க.

சிவவாக்கியர் பாடல்.

புலால்புலால்புலால்தென்றுபேதமைகள்
[பேசுநீர்
புலாலெவிட்டமெம்பிரான்பிரிந்திருந்த
[தெங்கனே
புலாலுமாய்ப்பிதற்றுமாய்ப்பேருலகும்
[தானுமாய்ப்
புலாலிலேமுளைத்தேழந்தபித்தரீகாணும்
[அத்தனே.

(ஷை செ. 148)

இவ் வேதப் பிரமாணத்தில்,

“புலாலிலே முளைத் தேழந்த பித்தரீ
காணும் அத்தனே”

என்பது,

யாக்கையே யாக்கை யாகிய மெய்யே
(உடலுயிர்) “வாய்மையின் வித்து”
என்பதனை நன்று வலியுறுத்துதல்
காண்க.

ஒளவை குறள்.

உடம்பின் பயன்.

அன்னத்தா லாய வுடம்பின் பயனெல்லாம்
முன்னோனக் காட்டி விடும். (10)

என்னும் பாட்டியார் அருள் வாக்கும்
இவ் வண்மையையே வலியுறுத்த
எழுந்ததாகும்.

அன்ன ரஸமே விந்து; அதுவே
விந்து —கடவுள் இருப்பிடம் — கட
வுள் —சத்து —சத்திய வடிவம் என்க.

இருக்கு வேத புருஷ சூக்தம்.

புருஷை வேதம் ஸர்வம் யத்பூதம் யச்சபவ்
[யம்
உதாம் ருதத்வ ஸ்யேசாநயதந்நே நாதிரே
[ஹதி ||

சென்றனவும் வருவனவுமாகிய
இவை யாவும் மெயும் மோட்சத்
துக்குத் தலைவனுமாய் இருப்பவன் புரு
ஷனே. அப் புருஷன் அன்னத்தால்
வளருகின்றான் என்பது இவ் அரிய
பெரிய சூக்தப் பொருளாகும்.

அன்ன ரஸமாகிய விந்துவுள் யாவும்
அடக்கம். இது பற்றியே,

ஒளவை குறள்.

பிறப்பினிலைமை.

இவையெல்லாம் கூடி யுடம்பாய் வொன்றி
ளவையெல்லா மானது விந்து. (10)

என அருளிச் செய்தனள் பாட்டி.

இவ்வாற்றால் யாக்கை எனும் உட
லுயிர்,

“வாய்மையின் வித்தா”

எனக் கூறப் பட்டதன் உண்மை
வெள்ளிடையாதல் காண்க.

“நம்பகச் சேவிலியா”

நம்பகம் என்றால் என்ன?

அதுதான் சீர் பந்த பாஷாணம்
என்று கூறப்படும்.

துறவறம் என்னும் ஆழியில்
இழிந்து தூக்கப்படும் மெய்யடியார்
விமல யாக்கையே (உடலுயிர்) ஊனம்
அறவே ஒழிதலால் நிழற் சாபை அற்ற
கண்ணாடி அனைய பாஷாண இயல்
பெற்ற (கல்-பாஷாண வர்க்கம்) ஓ வடி.

புத்தை ஆக்க முறச் செய்வது—வளர்ப்பது ஆதலின்

“நம்பகச் செவிலி”

எனப் பட்டது.

கல் பாஷாண வர்க்கம் எனப்படும். கல் என்னும் பஞ்ச தது ஊனம் அறவே ஒழிந்து ஒளி மயமாதலே கண்ணாடியின் தன்மை அடைவ தென்பது.

மேலே கூறியவாறு நாதம் என்னும் ஒலி ஏற்ற இறக்கம் என்னும் சீர் கொண்டு நடை அடைவுகளோடு இயங்கி நடம் ஆடி அமல மடைந்து அகம் நாடி (நாடகம்) விந்துவில் உறைய உறைய,

அஃதாவது விந்து தனது உற்பத்திக் தானமாகிய பிருதிவியில்—பிருதிவி தத்துவத்தில் உறைய,

அவ் விந்துவின் அசைவான நாதமானது அவ் விந்தினோடு இயைந்து விந்தில் உறைய—விந்தினோடு அதன் உற்பத்திக் தானமாகிய பிருதிவியில் உறைய,

அதனால் நாதம் என்றதானும் அணு அணுவாகத் தன் நாடக இலக்கணமாகிய சீர் பிணிக்கப்பட்டு—பந்திக்கப்பட்டு அடங்கி ஒலிங்கிப் பிண்டபூதமாகி நாத சீரமாய் சிழற் சாயை அற்ற கண்ணாடியைப் போன்ற பாஷாண இயல் பெற்று (சீர்பந்த பாஷாணம்) அகமும் புறமும் ஒத்து விளங்கும் என அறிதற்பாற்று.

வாய்மைபாகிய—மெய்யாகிய “மெய்” என்னும் திரு நாமத்தால் போற்றப் படுவதாகிய—சத்தாகிய உடலமாய்—ஞானசத்தி வடிவமாய்—அமல வடிவமாகிய பிரணவ வடிவமாய் இறைவன் நிற்கும் நிலை இதுவே என அறிக.

இவ் வுண்மையே பின் வரும் பிரபல சுருதிகளாலும் கூறப்பட்டன ஆகும்.

திருமந்திரம்

எண்ணு யிரத்தாண்டு யோக மிருக்கினும் கண்ணொழுதனைக் கண்டறிவாரில்லை உண்ணாடி யுள்ளே யொளிபெற நோக்கில் கண்ணாடி போலே கலந்திருந்தானே.

(ஷை 3ம் தந். அட்டாங்கயோகம் (தியானம்) [செ. 6])

“உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள்” ஆகிய அகண்டாகார அமல ஒலியானது—“ஆதிபாஞ்சுடர்ச் சோதி” யானது உரிய சாதகங்களால்—நிறை முறையான சிற்றின்ப துகர்ச்சியால் உடலகத்து ஆக்கமுறு தலால், (திருமந்திரம் 9-ம் தந். ஆகாசப் பேறு, செ. 4. பார்க்க), விபாப்பிய விபாபகங்களின் சமரச நிலையாகிய மஹோந்தமான தடம் காணப்படும்.

இத் தடத்தை அடையப் பெற்றுத் துறவறம் என்னும் ஆழியில் இழிந்த மெய்யடியான் மாயையை—உடம்பைத் தூக்குங்கால் அஃது ஊனம் அறவே ஒழிந்து ஒளி மயமாய் நிழற் சாயை அற்ற கண்ணாடியின் தன்மை அடையும்.

கண்ணாடிக்குக் கரிய நிழற் சாயை உண்டோ? இல்லை.

அத் தன்மை அடையவேண்டும் இத் தேகம். இதுவே அமல வடிவம்; ஞான சத்தி வடிவம்; பிரணவ வடிவம்; சாதாக்கிய வடிவம் என்க. [சதா+ஆக்கியம்—சாதாக்கியம். எப்பொழுதும் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது என்பது பொருளாகும்.]

இதுவே “ஈனமற்ற காயம்” ஈனம் என்னும் ஊனமற்ற காயம்—அமல தந். இதுவே இறைவன் வடிவம் என்பார்,

ஈனமற்ற காயமாய் இருப்பன் எங்கள் [ஈசனே”

என்றனர் சிவ வாக்கியர்.

உலகர் போல் வாழ்ந்து ஒப்புர ஒழுகி முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்து உப்தி யடைய அறியாது இப்பகை விரோதமாக “துற்றவை துறந்த வெற்றியிராக்கை” யராய் வாயோடு கண் மூடி மயக்க முற்று வதியும் அசட்டுயோகிகள்—சவிகற்ப நிர்விகற்ப நிண்டையாளர் உலக மாக் கள் பிரமை அடையும்படி எத்துணைக் காலம் அந் நிலையில் வீற்றிருப்பவரே ஆயினும் அசேதனத்துவம் அடைய வரே யன்றி இறைவன் திருவடி. கண்டு நித்தியத்துவம் பெறுதல் முடியாத காரியம் என்பது போதரவே,

“எண்ணுயிரத்தாண்டியோகம் இருக்

[கினும்

கண்ணார் அமுதனைக்கண்டறிவாரில்லை” என்று கூறப் பட்டது.

“கண்ணார் அமுதன்” என்பதன் பொருள் “வித்தகம் தொகுதி 3 இல 5, 6 இல் விளக்கமுற விரித்து உரைக்கப் பட்டது. ஆங்குக் காண்க.

ஒளவை குறள்.

கண்ணாடி

கண்ணாடி தன்னி லொளிபோ லுடம் [பதனும்

உண்ணாடி நின்ற வொளி.

சந்திர னுள்ளே தழுவற நோக்கினால் அந்தா மாத முடம்பு.

சந்திரோ டொன்றி மன மிறத்தக்கால் முப்ப மழியா துடம்பு.

(ஷை செ. 15, 10.)

இவற்றால் நாதமென்னும் ஒலி அமல மடைந்து விந்தினோடு இயைந்து—விந்தில் உறைந்து—விந்துவோடு (அதன் உற்பத்தி ஸ்தானமாகிய பிருதிவி தத்துவத்தில்—உடலில்) உறையப் பெற்றமையால்,

அந் நாதத்தின் நாடக இலக்கணமாகிய சீர் பந்தமான—சீர் பந்த பாஷாணமான கண்ணாடியைப் போன்ற பாஷாண இயல் பெற்று,

அகமும் புறமும் ஒத்து விளங்கும்—அந்தரமாய் விளங்கும் அமல தது வாகிய பிரணவ ததுவின் பெற்றிபும் அஃது அழியாது நித்தியத்துவம் பெறுதலும் நன்று வற்புறுத்தப்பட்டமை கண்டு கொள்க.

துறவறம் என்னும் ஆழியில் இழிந்த விமல தது அமையப் பெற்ற மெய்யடியாருடைய அதுட்டாணப் பயன் இதுவே என அறிதற்பாற்று.

இது பற்றியே அன்னவர் விமல யாக்கை (உடலுயிர்)

“நம்பகச் செவிலி”

என்று கூறப் பட்டது.

மேலே கூறப் பட்ட உண்மைகள் எல்லாம் அதுபவம் இல்லாத ஒருவன் மனக் கோட்டை கட்டிக் கண்டும், அவ்வாறு மனப் பான்மையால் கண்டு பிறர்க்குக் கூறியும், பாடல்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியும்,

தானும் ஏமாந்து பிறரையும்

எமாத்தி அல்லல் அடையும் போலி
நெறி அல்ல எனவும்,

பிரத்திபட்சமாக — கண்கூடாகக்
கண்டு பயனடைதற்கு உரிபனவே என
வும் வற்புறுத்துபவராய்,

“ஞேய முறுத்தலின்”

என்று கூறியருளிணர் புலவர்.

ஞேயம் என்னும் காட்சிப் பொருள்
எனத் திகழும் இவ் உடலுயிர்
என்று அஃதாவது இவ் உடலுயிர்
“பொருள் உறையுழி” என்பதும் “வாய்
மையின் லத்து” என்பதும் “நம்பகச்
செவ்வி” என்பதும் ஞேயமாகும் — காட்
சிப் பொருளாகும் — கண்கூடாகக்
காணப்படும் என்று கூறப்பட்டது.

“உறுத்தலின்” என்றார் பிரத்தி
யட்ச அதுபவ உண்மையை வலியுறுத்
தற் பொருட்டு.

வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை
அடைந்த — நித்தியத்துவம் பெற்ற
தத்துவப் பெரியார் அருளிய எத்த
னையோ பல பாசரங்கள் மேலே கூறிய
அதுபவ உண்மைக்கு உறு சான்றாகும்.
அவற்றுள் ஒரு சில காட்டுதும்:--

[திருவாசகம் கோயிற்றிருப்பதிகம்
செ.5.10; குலாப்பத்து செ.6.9 அற்பு
தப்பத்து செ. 8: திருவெண்பா செ,7
அச்சோப் பதிகம் செ.1.]

அப்பா தேவாரம்.

நாமார்க்குங்குடியல்லோந்மீனையஞ்சோம்
ந்ராகத்தீ லிடரீப்படோ நடலையிலலோம்
எமாப்போம்பிணியறியோம்பணிவோமல்

[லோம்

இன்பமேயேந்நானுந்துன்பல்லே
தாமார்க்கிங்குடியல்லாத் தன்மையான
சங்கரனற்சங்கவெண்குழையோர்கா தில்
கோமாற்கேநாமென் றுமிளாவாளாய்க்
கோய் பலர்ச்சேவடியினையேதுங்குனோமே.

(ஊ திருமறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்
[செ. 1.)

சுந்தரர் தேவாரம்.

வாழ்வாயுகந்தநெஞ்ச மடவார்தங்கள் வல்
[வினைப் பட்

டாழ்முசுந்தவென்னை யதுமாற்றியமரேல்
[லாம்

குழ வந் புரிந்து தொண்டனைன் பரமல்ல

[தொரு
வேழமருள்புரிந்தானொடித்தான்மலையுத்த
[மனே
(ஊ திருநொடித்தான்மலையு(பண். பஞ்சரம்
[செ.4,)

திருவாய்மொழி.

சித்திரகுத்தானெழுத்தால்தென்புலக்
[கோன்பொறியொற்றி
வைத்தவிவச்சீனைமாற்றித்தூதுவரோடி
[யொளித்தார்
முத்துத்திரைக்கடற்சேர்ப்பன்முதறிவா
[எர் முதல்வன்
பத்தர்க்க முதனடியேன் பண்டன்றுபட்டி
[னங்காப்பே

ஏதங்காரியினவேல்லாரங்குவடுவித்து
[என்னுள்ளே
பீதகவாடைப்பிரானுப்பிரமகுருவாகிவந்து
போதில் கமலவன் நெஞ்சம் புகுந்து மென்
[சென்னித்திடரில்
பாதவிலச்சீனைவைத்தார்பண்டன்றுபட்டி
[னங்காப்பே.

எத்தனையோ இருடிகளும் முனிவர்
களும் மணிவாசகப் பெருமானும்
இடைக்காடர் முதலிய வாய்மையான
சித்தர்களும் ஞானசம்பந்தர், அப்பர்,
தம்பிரான் தோழர், திருமுலர், நந்தனர்
முதலியோரும் ஆழ்வார் என்னும் திரு
நாமத்துக்கு வாய்மையில் இலக்கிய
மாகி வந்திர்த மகான்களும் பட்டினத்
தார், பத்திரகிரியார், சேந்தனர், முத்
துத் தாண்டவர், என்பவர்களும் —
சுருங்க உரைக்கு மிடத்து உலகம்
தோன்றிய காலந் தொட்டு (அநாதியா
கவே) முத்தியடைந்த தத்துவர் பெரி
யார் யாவரும்

தம் தம் உடலுயிர் எனப்படும் யாக்
கை இச் சூக்தத்தால் கூறப்பட்ட உண்
மைகளுக்கு இடமாய்க் கண்ணறை நீர
நாய்த் திகழப் பெற்றனர் என்பது —
அவ் வுண்மைகளுக்கு இடமாகிய உட
லுயிர் அவர்க்கு ஞேயமுறுத்தின என்
பது

அன்னார் அருளிய வேத நூல்களா
லும், முன்னிலையோர் விம்மிதம்
அடையும்படி விளைத்த அருட் புது
மைகளாலும், உலகு கண்டு போற்றும்
படி அவர் தம் உடலுயிர் அருளாய்
வெளியாய்ப் பரத்தில் டரமாகிய ஞான

காசத்தில் மறைந்து அடையப் பெற
உண்மை முத்தி நிலையாலும் வெ
ளிடை மலையாம். “கண்ணறை நீரதே”

உடலுயிர் மேலே கூறிய தன்மைக்
ளோடு திகழ்தல் “கண்ணறை” என்
பதன் பொருளாகும்.

கண்ணறை என்றால் என்ன? அது
தான் சாதலின் கண்ணை — வாயிலை
அறுத்தல் — நீக்குதல் — தகாததல்
என்பது.

உடலுயிர் “பொருளுறை உழியாய்”
“வாய்மையின் விததாய” “நம்பகச்
செவிலியாய்” வாய்மையில் அடைந்து
ஞேயமுறுத்தலே அதுபவமாயநிறுத்தல்
கண்ணறையின் — சாதல் என அம
வாயிலைத் தவிர்த்தலின் ஆலக்கணம் —
நீர்மை என அறிதற்பாறறு
கண்ணறை — கண் அறுத்தல் கண் —
துவாரம் — வாயில் எனப் பொருள்
படும். அறு + ஐ = அறை — அறுத்
தல் — நீக்குதல்.

மேலே கூறிய இலக்கணங்கள் அமை
யப் பெற்ற உடலுயிர் எனப்படும் யாக்
கையே — விமல தறுவீ மார்பிற்ப்
பிறந்து — அமல மடைந்து சாதலின்
வாயிலை அறுக்கும் நீர்மை யுடையது
— சாதலைத் தவிர்த்து நித்தியத்துவம்
பெறுதற் குரியது என்பாராய்,

“கண்ணறை நீரதே”

எனச் சூக்தத்துக்கு முற்றுத் தந்த
னர் புலவர்.

சாதலடையாது — உடல் பிணவிய
லடையாது அவ் உடலும் உயிரு
ஒழிவற ஒன்றி அமல மடைந்து நித்தி
யத்துவம் பெறுதலே முத்தி நிலை என
பது தத்துவப் பெரியார் துணியும்
வேத உண்மையும் ஆதல்,

சென்ற மூன்று ஆண்டுகளாக “வித்
தக” வாயிலாக வெளிவந்த கட்டுரை
கள் பலவற்றால் பிரபல சுருதிப் பிரமா
ணங்களோடு தடை விடைகளால்
இனிது விளக்கி நிறுவப் பட்டதாத
லின், அதனையே ஈண்டும் விரித்து
விளக்குதல் மிகையாகும்.

மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் முடிவு
முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ்
மறையில் அறக்கூறு என்னும் மூன்றா
வது அத்தியாயத்தில் இரண்டாம்
சூக்தமகுடமாகிய “கண்ணறை” என்
பது தன் பண்பும் பயனும் ஊ சூக்தம்
துதலியவாற்றான் ஒருவாறு உணரத்
தகும். சுபம்.

திருவாசக உண்மை

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில் சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளிப்பதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத் தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அணு தபால் முத்திரைப் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

TOWARDS TRANSCENDENCE.

Vedanta Kesari Madras, Writes:—

“The book speaks of undiscovered possibilities hid-
den in the deeper reaches of the mind which could be
brought into the conscious plane by a process of Tran-
scendence of the various lower planes by which man
becomes the superman possessed of great psychic po-
wers, and later emerges with a still higher order of con-
sciousness, as a Divine Personality.”

Price As. 12.

Nandhi Publishing House
PONDICHERRY.

இனம்! இனம்!

சுத்த சாதகம்

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை
சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது
1 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

ஜல வைத்தியம்.

வேண்டுவோர் 6 அணு தபால் முத்திரை

அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம். புதுவை.

“ வித்தகம் ” முதல் வருட,
இரண்டாவது வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0
தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

விஷய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது கொள்கை.	27 இந்து மதம்
2 சைவசமயம்	28 அடியார் பெருமை
3 தத்துவப்பெரியார் நூல்கள்	29 நிறை
4 எழுதாமறை	30 அடியார் இயல்
5 குருநெறி	31 அருணேதயம்
6 வேதாகமங்கள்	32 யோகம்
7 இருக்குவேதம்	33 அன்பு
8 தமிழ் நெடுங் கணக்குத்
திருத்தத் தீர்மானம்	34 பணி செய்து கிடத்தல்
9 திருவருண்டம்	35 அருள்
10 நாதம்	36 சகசு ரிட்டை
11 அமல ஜகாரம்	37 பாசு பதம்
12 அறமுதல் நாற் பொருள்	38 மாற்றிப் பிறத்தல்
13 இல்லறம்	39 கற்பனை
14 அண்மை	40 சமாதி
15 தப்புரவு	41 பண்டைக் காலப் பௌத்த
சமணரும் தற்காலச் சைவ
ரும்
16 17மனைவி	42 அறஞ்செய விரும்பு
18 பொருள்	43 நிறை முறை இல்லாக்
சற்பனை
19 அருந்தல் பொருந்தல்	44 சங்கச் சான்றோர் நூல்கள்
20 அனந்தல்
உடம்பின் பயன்	45 தூல சூக்கும சம்பந்தம்
21 இடம்பட வீடேடேல்	46 பதி பசு பாச உண்மை
22 ஜீவகாருண்னியம்	47 வீடு பெற நில்
23 முயற்சி	48 சண்டேசுரப் பேறு
24 விதேக முத்தி
சத்கே முத்தி	49 காயசித்தி
25 நான் மறை	50 ஆரியரும் தமிழரும்
26 பிரம சரியம்	51 வித்தகம் பேசேல்

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

தலையாய அறம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை
இருக்கு வேத உண்மை சீதையை வந்தித்தல்
ஆரியரும் தமிழும்.
ஈழநாடும் தமிழும்.
நத்தம்போல் கேடு” என்னும் குரளுரை.
உயிர் வருக்கம்
உடலுயிரிர் சம்பந்தம்.
பெண்பார் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது பத்திரிகை	30 பொருடனைப்போற்றி வாழ்
2 கல்வி	31 சூது விரும்பேல்
3 சிவமும் விஷ்ணுவும்	32 அண்ணையும் உதாவும்
முன்னறி செய்வம்
4 கேள்வி முயல்	33 மாரியல்லது காரியமில்லை
5 காமேசன்	34 பூமி திருத்தி யுண்
6 சோம்பித்திரியேல்	35 சையொத்திருந்தால் செய்
வன செய்
7 இடம்பொருள் ஏவல்	36 ஒருவனைப்பற்றி ஒருகத்திரு
8 கற்பனைப்படுவது சொற்
பிறம்பாமை	37 ஊக்கமது கைவிடேல்
9 வேதாந்தம் சித்தாந்தம்	38 இல்லறமல்லது நல்லற
மன்று
10 சுழினை	39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு
முடைமை.
11 மலப்பிராகம்	41 மெல்லினல்லாந்தோள்
சேர்
12 இருவினை ஒப்பு	42 கைப்பொருடன்னின்
மெய்ப் பொருள் கல்வி
13 விட்ட குறை	43 தெய்வமிகழேல்
14 இராப் பகலற்ற இடம்	44 மோனமென்பது ஞான
வரம்பு
15 அரவமார்ட்டேல்	45 சுற்றத்திற்கழகு சூழ
விருத்தல்
16 ஆவயம் தொழுவது சால
வும் நன்று	46 கீழ்மை யகற்று [யும்
17 விருத்திலோர்க்கில்லை	47 தேடாதழிக்கிற்பாடா முடி
பொருந்திய ஒருக்கம்	48 ஊருடன் பகைக்கின் வேரு
டன் கெடும்
18 ஒத்த இடத்து நித்திரை
கொள்	49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத்
திரு
19, 20 ஒதுவதொழியேல்	50 நல்லிணக்கமல்லது அல்
லற்படுத்தும்
21 ஆறுவது சினம்	51 மீதுண் விரும்பேல்
22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்	52 சநி நீராடு
23 உடையது விளம்பேல் [தல்	53 காப்பது விரதம்
24 ஈவது விலக்கேல்	54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ்
சுருங்கும்
25 ஈயார் தேட்டைத் தீயார்
கொள்வர்	
26 ஐயமிட்டுண்	
27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற
மில்லை	
28 சிவத்தைப் பேணில் தவத்
திற்கழகு	
29 நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம்
பாமை	

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

லர் ஜகதீஸ்சந்திரவஸூ அவர்கள் செய்த பிரசங்கம்
சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி
அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவிவிசுருக்கு
[வாய்ப் பூட்டு
பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி
உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.
ஈழநாடும் தமிழும்
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பார் புலவர்கள்
ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உத்திருந்தம் நான்
கின் ஆராய்ச்சி
20-ம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.